

[Glensgård]

Jeg forstår på formanden, at jeg er ved at komme i tidnød, men jeg skal gøre et ærligt forsøg.

P&T har imidlertid vokseværk, og det har man, fordi man er bygget op på den organisationsform, man er. Det er altid rart, når man sidder i en organisation, at forsøge at få noget bygget op omkring sin egen stol; Parkinson har jo ikke levet forgæves. Derfor har man også kunnet se, at P&T nu er gået ind i en telefondebat, ja, P&T har i hvert tilfælde ifølge dagspressen – jeg ved godt, vi hørte noget andet, da vi var ved P&T – tiltrådt, at vi skal have ét telefonvæsen i Danmark. Det er jeg nok ikke så uenig i hensigten med. Det eneste, jeg kan sige, er, at P&T bare ikke skal have fingrene i det. For de mennesker, som bor nede i det sydlige Jylland, vil i hvert tilfælde bekræfte, at P&T og telefonen er to ting, der ikke hører sammen og ikke bør høre sammen. Og hvorfor pokker skulle P&T, som i øvrigt tager sig af pakker og brevforsendelser generelt, nu pludselig være særlig geniale til at arbejde med telefonvæsenet? Selvfølgelig er de ikke det.

Men P&T har altså en eneret på en lang række ting, og denne eneret må ikke – det vil jeg gerne sige til ministeren – benyttes til at lave en unfair konkurrence på de områder, hvor man ikke har eneret, men det gør den for øjeblikket. Jeg har ved tidligere lejligheder over for andre ministre påvist, at P&T udfører en unfair konkurrence over for private firmaer, som lever af at omdele adresse-løse forsendelser. P&T laver denne unfair konkurrence, og hvorfor kan de gøre det? Fordi de 20 mill. kr., der er i underskud, kan man tage fra breve og postgiro, og hvor man nu ellers tager det fra. Det er ikke rimeligt, og det må ministeren rette op på.

Det glæder mig også, at de konservative nu er kommet så langt, at de vil til at kigge på tilskuddet til dagspressen over P&T. Skal dagspressen have et tilskud på 125 mill. kr., som den får i dag, må det gives over statsministeriets konto direkte til dagspressen. Det er ikke rimeligt, at andre erhvervsvirksomheder i Danmark skal betale til den danske dagspresse over en tilskudsordning ved P&T.

Ministeren nævner i redegørelsen, at vi nu skal til at have nye postbanegårde – det er ikke det ord, der er brugt, men nye fordelingscentraler – i Århus og Ålborg. Nu ved vi jo ikke, om ministeren sidder som minister

på det tidspunkt, hvor de måtte være bygget – det er vel ret usandsynligt – men hvis ministeren skal igangsætte det, skal han også tænke på sine efterkommere i sædet som minister. Lad os så blive fri for at få skandaler i forbindelse med en ny postbanegård i Århus og i Ålborg, og lad os for alt i verden blive fri for at få installeret flere pakkeknusere. Argumentationen for pakkeknuseren var, at der skulle spares så og så mange mand. Jeg vil gerne have ministeren til at bekræfte, at de mennesker, man påstod ville blive sparet, ikke blev sparet. Jeg vil gerne have ministeren til at bekræfte, at den investering, man har foretaget for at spare de pågældende folk, som imidlertid ikke blev sparet, ligger oppe på omkring 1 mill. kr. pr. mand, man ville spare. Da forrentningen af 1 mill. kr. er 100.000 kr., kunne man altså have folk til at gå rundt og kigge derovre uden pakkeknuser, og det ville oven i købet være en indtægt.

Jeg kan se, min tid er udløbet, men jeg skal i anden omgang gerne causere videre om P&Ts forhold.

Margrete Auken (SF):

Det er noget af en belastning at komme efter disse causier, fordi man stort set har et modsat indtryk af det, som hr. Glensgård har givet udtryk for, og jeg vil gerne melde mig blandt den jamrende forsamling af folk, der vil tage del i kritikken af den måde, vores postvæsen fungerer på.

Jeg synes først og fremmest, at det er meget positivt, at der er en kritik, for der var en lang periode den fornemmelse, at man ligesom siger, nu går det bare nedad, altså at det serviceniveau, man tidligere havde haft – og her tænker jeg på almindelige mennesker, det skal jeg vende tilbage til om lidt – jævnt hen blev dårligere, og at det nok stille og roligt gik ned ad bakke hele vejen rundt. Dette, at man overhovedet lægger vrøvl over forholdene, er dog udtryk for en aller anden form for forventning om, at man kan få tingene i niveau igen.

Men det er også vigtigt, at en sådan kritik ikke kommer til at rette sig mod bestemte grupper, sådan at det næsten ind imellem kan få et racistisk anstrøg. Jeg havde indtryk af, at hr. Glensgård mente, at hvis man var langhåret, var det ikke særlig vellykket at blive ansat, og jeg tænker på, om det også